

NIEMO (3) *av*

e oraz o *prawdopodobnie jasne (tak w niemy oraz -o)*.

Sł stp brak, Cn s.v. głucho, Linde XVII w. (z Cn).

1. *Tak, że nie może mówić, jest niemym (1) : 32 Niemo opętany wyzwolony. [Cf przywiedli mu człowieka niemego/ opętanego. WujNT Matth 9/32] WujNT Matth 9 arg.*

2. *Milcząc, nie odzywając się; mute Cn (2) : Już thu przydzie zořtáwić złą myśl domá/ á przed pánem z wesołą twarzą ftáwác/ nie pochmurno/ áni niemo GórnDworz K6v.*

Zwrot: »siedzieć niemo« (1): GórnRozm F cf Szereg.

Szereg: »ślepo i niemo« (1): Nie wřpominam wařzych Sápietow/ ludzi prawnych/ którzy powiedáią/ iż Sędzia práwi ma siedzieć iáko řprawiedliwość máłuią ślepo y niemo GórnRozm F.

Cf NIENIEMO

LWil